

Mario Szaban, WCIĄŻ UMIEMY KOCHAĆ

pierwszy śnieg
znów zaskoczył mnie
jak najcichszy dźwięk
tylko zdobi płatki kwiatów

prosta myśl
trudno tylko być
bez natłoku słów
i by nie mieć a złe światu

dzielimy los
ty wiesz jaki potrafi być
lecz to wiara w nas sprawia, że góry przenoszę
i świat mam u stóp

kochać, wciąż umiemy kochać
mam te same sny
goniac plany i dni pod prąd
kochać
wciąż umiemy kochać
tamte burze i grad zatarł czas tak daleko stąd

łzy i śmiech
dawnych wspomnień treść
przecież dobrze wiesz
że nie umiem nie czuć starchu

bywam zły
tez miewam gorsze dni
i tak samo jak ty
nie mam jak zawrócić czasu

tak daleko stad
zostawiliśmy to co złe